

[Tastesen.]

Nu er der gået en lang vinter, uden at der faktisk er sket noget i dette spørgsmål. Vi har haft et kort udvalgs møde på nogle få minutter.

Til sidst tabte i hvert fald mit parti tålmodigheden og ville have klar besked om disse ting. Vi bad om, at der måtte blive afholdt et udvalgs møde. Dette udvalgs møde fandt sted den 17. april, og vi stillede et forslag til køreplan for sagens behandling. Det gik ud på for det første, at man traf sin beslutning her i folketinget i denne samling, for det andet, at afstemningen om valgrets alderen i givet fald kunne udsættes til september måned, hvis man mente, belastningen var for stor her i foråret, og for det tredje, at den nye valgrets alder, hvis forslaget blev vedtaget, skulle træde i kraft den 1. marts næste år.

Jeg har adskillige gange rykket udvalgsformanden for et svar på denne køreplan, og da det ikke har været muligt at få det, må jeg altså gå denne vej og gå direkte til statsministeren og bede om at få svar på det spørgsmål, der er stillet.

Jeg håber, statsministeren vil give os et klart svar, så vi ved, hvornår spørgsmålet kommer til behandling, og hvornår folkeafstemningen vil finde sted.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard):

Som det er hr. Tastesen bekendt, har regeringen lagt dette lovforslag frem til folketinget til fri behandling, hvilket indebærer, at det udvalg, som hr. Tastesen selv er medlem af, har afgørelsen af, hvornår lovforslaget kommer til behandling her i tinget. Jeg har drøftet sagen med udvalgsformanden, som har meddelt mig, at det er hans hensigt at stille imod at afgive betænkning i denne uge med henblik på, at lovforslaget kan færdiggøres i denne folketings samling.

Tastesen: Jeg takker for svaret. Det var i allerhøjeste grad tilfredsstillende, men jeg tvivler på, at vi var nået til vejs ende, hvis

dette spørgsmål ikke var blevet stillet til statsministeren i dag. Det vil vel også være en god ting for statsministeren, at der er sket en afklaring før det radikale venstres landsmøde på lørdag og søndag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Larsen* til boligministeren:

„Finder ministeren det rimeligt og lovligt, at moderniseringer af ældre ejendomme gennemføres på en sådan måde, at huslejen stiger med ca. 1.000 pct., og at den nye leje langt overstiger lejen i nyt byggeri?“

Skriftlig begrundelse:

Baggrunden for mit spørgsmål er nogle moderniseringer i ældre ejendomme på Nørrebro i København, som har været fremdraget dels i dagspressen, dels i Københavns borgerrepræsentation.

I Griffenfeldsgade har en ejer gennemført moderniseringer i en ejendom, der er opført før 1890, med det resultat, at årslejen kræves forhøjet fra godt 1.900 kr. til godt 22.000 kr. Hertil kommer, at lejeforhøjelsen kræves betalt med tilbagevirkende kraft for en periode på 15 måneder med et engangsbeløb på 25.630 kr. 52 øre, som kræves indbetalt inden for en frist på godt en måned.

I en anden gammel ejendom, som er en korridorejendom, hvor 4 lejligheder må være fælles om 1 wc, har ejeren søgt om tilladelse til at indlægge centralvarme og varmt vand, uden at der er garanti for, at nødvendige istandsættelsesarbejder gennemføres, eller at det i det hele taget er muligt at gennemføre en forsvarlig istandsættelse af en så gammel og udslidt ejendom.

På denne baggrund ønsker jeg at vide boligministerens mening om, hvorvidt gældende love giver lejere og myndigheder tilstrækkelig mulighed for at hindre så grov boligspekulation, og hvis dette ikke er tilfældet, om ministeren da hurtigt vil søge